

[Niels Pedersen.]

stiger, men nu forstår jeg, at det kun er en enlig svale, og det giver ingen sommer. Jeg troede, at når ministeren kunne gå med til det her, kunne han også gå med til noget på andre områder. Derfor henledte jeg opmærksomheden på muligheden for indretning af lejligheder i de særlig store villaer for også derved at skaffe nogle lejligheder frem og gjorde den opfattelse gældende, at det kunne gennemføres, hvis man gav nogle lempelser. Nu er hele debatten her gået ud på, at med de materialer, vi har, kunne vi ikke få flere end de ca. 16 000 lejligheder i år, og det er jo for lidt. Jeg tror, hvis man ville gå ind på nogle af de lempelser med hensyn til disse villaer, som jeg har anført, kunne vi skaffe nogle enkelte lejligheder yderligere; det gælder om at få dem alle med. Jeg vil derfor endnu en gang bede ministeren se velvilligt på de af mig omtalte villalejligheder, så kunne det være, at der kom en svale til, og efterhånden så mange svaler, at det endelig blev sommer.

(Kort bemærkning).

Thestrup: Må jeg sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at vi naturligvis i udvalget har overvejet, om det kommunistiske forslag skulle kunne anvendes. I det hele taget er det vel sådan, at med hensyn til boligspørgsmålet vil vi ikke lade være at overveje noget forslag, der kommer frem, men deraf følger naturligvis ikke, at vi, når vi har overvejet det, vil fremme det.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg har først, efter at jeg er blevet boligminister, opdaget, hvilken kolossal indflydelse jeg åbenbart havde på den forrige regerings boligpolitik. Det er naturligvis altid rart at vide for en, at det, man tidligere har gjort, i virkeligheden har været så stærkt og virkningsfuldt, at det må diskuteres på et senere tidspunkt. Jeg troede, det var den forrige boligminister, det ærede medlem hr. Kjærboel, der havde ophævet materialereguleringen, og jeg ville tro, at det ærede medlem hr. Kjærboel ville stå sig ved at acceptere den tankegang, at han ophævede den, fordi han mente, han kunne ophæve den. Det ville dog være en underlig minister, der lod sig påtvinge en foranstaltning, som han mente var imod den politik, han måtte føre, og det tror jeg ikke det ærede medlem hr. Kjærboel har gjort. Nu passer det i den socialdemokratiske oppositionspolitik at fremstille

det ærede medlem hr. Kjærboel som noget mindre, end han var dengang. Nå, nu skal vi ikke blive uenige om for meget, vi skal jo se at blive enige om det væsentlige, og det er at komme i gang med forhandlingerne om disse byggeforslag.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp gjorde nogle bemærkninger, hvoraf jeg kunne forstå, at i virkeligheden var hendes tankegang om måden, hvorpå man kunne komme byggeriet til hjælp i den nuværende situation, nærmest begrænset til, at man kunne lave en særlig foranstaltning for en- og tofamiliehuse. Jeg tror, at det ærede medlem i alt fald i dag, efter at jeg har oplyst, at indgangen af projekter er så beskeden, som den er, i sammenligning med de krav, vi måtte stille med hensyn til deres antal, vil være enig i, at vi ikke kan blive stående ved en lille foranstaltning, der udelukkende vedrører parcel- og tofamiliehuse, men må bestræbe os for at skabe sådanne forandringer i byggestøtteloven, at vi har håb om at få hele den store byggevirksomhed, som lå i det private byggeri tidligere, frem igen, sådan at den kan hjælpe os med at løse problemerne. Jeg mener ikke, vi kan lade denne sag ligge.

Der er givet forskellige tilbud. Der er den socialdemokratiske plan om de rente- og afdragsfri lån og fastholdelse af en bestemt grænse for huslejen, der er bestemmelsen i det nye kapitel VIII a, som det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp naturligvis sætter mest pris på af det alt sammen, og som jeg også synes er et kønt barn, og så er der de mere udvidede bestemmelser, som jeg prøver på at få igennem til støtte for det private byggeri, så det kan klare sig fremover. Stort andre muligheder er der ikke i øjeblikket for at opnå betydeligere resultater, og derfor håber jeg, det ærede medlem vil overvinde de betænkeligheder, der måtte være ved at støtte også det private byggeri. I alt fald er den tanke, som det ærede medlem hr. Niels Pedersen var inde på om ombygning af de store villaer, en undersøgelse værd, og jeg synes, at vi skal igangsætte en sådan undersøgelse og se, hvilke muligheder der eventuelt ligger deri. Den egentlige løsning af det problem, vi står overfor, får vi i virkeligheden kun ved, at staten anspænder sine kræfter yderligere i situationen for at fremlokke byggeriet, og det håber jeg altså det vil lykkes os at blive enige om.

(Kort bemærkning).

Kirsten Gloerfelt-Tarp: I anledning af den højtærede boligministers udtalelse om, at